

vore saadanne Dygtigheder, at man virkelig om en Snees Aar kan kalde dem fremragende, dygtige Kunstnere af første Rang. Sine Indvendinger have saaledes ingen Betydning med Hensyn til det, her er Tale om. Man maa erkjende, at Lønnen og Indtægterne i det Hele ere satte saa lavt, at det er muligt for Skuespillere indenfor Landets egne Grændser at komme til en meget højere Indtægt. Naar man tager den Sikkerhed bort, som nu er givet dem igjennem den faste Ansættelse og Pensionsberettigelsen, saa ville de dygtige Kunstnere — de middelmaadige ville nok blive, hvor de ere — saa ville de dygtige Kunstnere blive en flydende Hob, som er snart hist, snart her, og noget af det Vigtigste og Værdifuldeste for Theatret, det, som har holdt det oppe i daarlige Tider, og som forhaabentlig skal holde det oppe gjennem mange Aar endnu, Traditionen, vil forsvinde. Saa peges der paa Livrenten som et værdifuldt Middel til at løfte Kunstnerne til Scenen og holde dem fast ved den (Måler: Capitaludbetalingen!) Savel, til Capitaludbetalingen, der skal træde frem i Form af en Erstatning for Pension. Jeg maa bede undskyld, hvis jeg kommer til at tale lidt mere om Livrenter, end Lovforslaget i og for sig hjemler; det ligger i, at „Livrenterne“ i høj Grad ere paa Dagsordenen paa andre Steder, som De nok kunne gætte. Altsaa, man peger hen paa denne Opsamling som et væsentligt Middel til at løfte og holde fast paa Kunstnerne, men jeg siger, det vil i ingen Henseende være noget Saadant. Det vil ikke løfte Kunstnerne; thi enhver Kunstner, der staaer i sin Ungdom og fulde Kraft, vil ræsonnere som saa: „Kan jeg ikke opnaae at have fuldstændig Sikkerhed paa mine gamle Dage, eller naar jeg ved Sygdom eller paa Grund af et Uheld pludselig bliver ude af Stand til at arbejde, saa vil jeg hellere benytte min Ungdom og min Kraft, saalænge jeg har den. Jeg kan i det Høieste faae Ansættelse ved det kongelige Theater paa 10 Aar; vel, i 10 Aar holder jeg nok ud; jeg kan tjene meget mere andre Steder, hvorfor skalde jeg saa ikke gaae hen og tage det?“ Det turde endog vise sig, at Capitalopsamlingen vil i adskillige Tilfælde snarest jage Folk fra Thea-

ret. Dette hænger sammen med andre Bestemmelser i Commissionsforslaget; gaaer Kunstneren fra Theatret, efterat have været der i 10 Aar, saa faaer han sin Capital udbetalt, men bliver han, saa faaer han den ikke. Den bliver staaende for engang siden at bruges til en Livrente for ham. Deraf følger, at mange Skuespillere — ogsaa Skuespillere kunne jo komme i det Tilfælde, at deres Penge ikke slaae til, og at de maae gjøre Gjæld, — at mange Skuespillere ville blive nødte til at gaae fra Theatret, naar deres Contracter ere udløbne, for at faae deres Capital udbetalt; efter 1/2 Aars Forløb ville de maaskee vende tilbage til Theatret og begynde forfra med Opsamlingen, men Folgen deraf vil da være, at der kun i enkelte Undtagelsestilfælde vil efter en lang Tjenestetid for en Kunstner være opsamlet en saadan Capital, som det erede Medlem før nævned. Dernæst maa jeg tillade mig den Formening, at en Mand, der har en Alder af 50 Aar, ikke, om han ogsaa faaer en Sum af 12,000 Rd., naar han trækker sig tilbage fra Theatret, fordi hans Kræfter ikke slaae til, vil være istand til at bryde sig nogen ny Bane eller skaffe sig nogen ny Virksomhed ved Hjælp af disse 12,000 Rd.; det vil være umuligt. Jeg skal forbigaae de mange andre Ubilligheder, som det forekommer mig, at Commissionens Forslag i andre og mindre væsentlige Punkter har; jeg holder mig til Hovedsagen. Den samme Mand, som gaaer igjennem Fastsættelsen af Kunstnernes Gager, viser sig ligeledes, naar der er Tale om Bestyrelsen af Theatret. Commissionen har opstillet den Fordring, at Theatrets Bestyrelse skal præsteres, hvad enten den nu udføres ved een eller flere Personer, for en aarlig Sum af 3000 Rd., der hverken skal medføre kongelig Ansættelse eller Pensions-

Rettelser:

- Sp. 1355 Lin. 11 f. o „det Nationale“ læs „det nationale Tab“.
 Sp. 1355 Lin. 12 f. n. „produceres og exporteres“ læs: „producerer og exporterer“.
 Sp. 1355 Lin. 11 f. n. „fortæres“ læs: „fortærer“.
 Sp. 1392 Lin. 11 f. n. „Bestemmelse“ læs: „Dm standighed“.
 Sp. 1395 Lin. 6 f. n. „sætte“ læs: „sættes“.